

29215 LLEI ORGÀNICA 10/1998, de 17 de desembre, complementària de la Llei sobre introducció de l'euro. («BOE» 302, de 18-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

Article 1.

S'afegeix un paràgraf nou a l'apartat tres de l'article 14 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, amb la redacció següent:

«Amb relació al que preveu el paràgraf anterior, no es consideren finançament exterior, als efectes de l'autorització preceptiva, les operacions de concertació o emissió denominades en euros que s'efectuïn dins l'espai territorial dels països que pertanyen a la Unió Monetària Europea.»

Article 2.

U. Les referències que contenen les lleis orgàniques a imports monetaris expressats en pessetes s'han d'entendre també efectuades en l'import monetari corresponent expressat en euros que s'obtingui d'acord amb el tipus de conversió i, si s'escau, arrodonint-los d'acord amb el que disposa l'article 11 de la Llei sobre introducció de l'euro; les unes i les altres tenen la mateixa validesa i eficàcia.

Dos. Així mateix, les referències que contenen les lleis orgàniques a l'ecu o als imports expressats en la unitat de compte ecu s'han d'entendre també efectuades a l'euro o a l'import corresponent expressat en euros.

Tres. No obstant el que disposa l'article 4 de la Llei sobre la introducció de l'euro, les referències que contenen les normes penals en la moneda nacional s'ha d'entendre que engloben tant la moneda euro com la moneda pesseta. A aquests únics efectes, la pesseta manté la consideració de moneda nacional fins que s'acabi el període de canvi a què es refereix l'article 24 de la Llei sobre la introducció de l'euro.

Quatre. La substitució de la pesseta per l'euro, en els termes que preveu la Llei sobre la introducció de l'euro, no altera la responsabilitat derivada de la comissió de delictes o faltes tipificats o penats amb referència a la pesseta.

Cinc. Durant el període transitori a què es refereix l'article 12 de la Llei sobre introducció de l'euro, els euros encunyats o impresos en moneda metàl·lica o en paper moneda s'han de considerar en tot cas moneda de curs legal als efectes que preveuen els articles 386 i 387 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del codi penal.

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'1 de gener de 1999.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 17 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

29216 LLEI 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro. («BOE 302, de 18-12-1998.»)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El Consell de la Unió Europea, en la seva composició de caps d'Estat o de Govern, mitjançant la Decisió adoptada el 2 de maig de 1998, va acordar que onze països, Espanya entre ells, reuneixen les condicions necessàries per a l'adopció de la moneda única l'1 de gener de 1999.

II

L'adopció de la moneda única no necessita, en principi, cap altre entramat jurídic que el que proporcionen els dos reglaments comunitaris; el Reglament (CE) número 1103/97, del Consell, de 17 de juny de 1997, sobre determinades disposicions relatives a la introducció de l'euro, i el Reglament (CE) número 974/98, del Consell, de 3 de maig, sobre la introducció de l'euro.

Aquestes dues normes de dret derivat representen el cabal hereditari comunitari bàsic pel que fa a la introducció de l'euro.

El primer Reglament esmentat té com a finalitats bàsiques: d'una banda, determinar la substitució de l'ecu per l'euro, a partir de l'1 de gener de 1999; de l'altra, determinar un dels principis bàsics en el procés, que és el de la continuïtat de tots els instruments jurídics, així com fixar les regles corresponents d'arrodoniment dels imports monetaris resultants de les conversions durant el període transitori.

Més interès revesteix el segon Reglament sobre la introducció de l'euro, conformat pels aspectes bàsics següents:

En primer terme, es disposa la substitució per l'euro de les monedes dels estats membres participants en la tercera fase.

En segona instància, es comprenen un conjunt de regles per ordenar el període transitori. Així es recullen, entre altres, els aspectes següents:

1r Pervivència de les unitats monetàries nacionals, si bé com a subdivisions de l'euro.

2n Mateixa validesa de la unitat monetària nacional que serveixi com a referència a un instrument jurídic.

3r Inalterabilitat dels instruments jurídics com a conseqüència de la substitució de la moneda.

4t Reconeixement del principi de «no-prohibició no-compulsió», pel que fa a la utilització de l'euro durant el període transitori.

5è Pervivència de les monedes i els bitllets referits a la unitat monetària nacional, com a instruments de curs legal.

En tercer lloc es fixa el règim de posada en circulació, a partir de l'1 de gener del 2002, dels bitllets i les monedes denominats a l'euro, així com el procediment de bescanvi de les monedes i els bitllets xifrats en unitats monetàries nacionals.

III

L'aplicació directa de les dues disposicions esmentades eximeix, en principi, de dictar una altra normativa

que no sigui la que pugui establèixer, en certs casos, un règim facultatiu de la utilització de l'euro en el període transitori, de conformitat amb el principi abans referit de no-prohibició, no-obligació de la utilització de l'euro durant el període transitori.

Tanmateix, la majoria dels estats membres participants en la Unió Monetària han procedit a adequar el seu ordenament intern, d'acord amb les seves característiques peculiars, per fer efectius els mecanismes d'introducció de l'euro com a moneda única en cada un dels seus sistemes monetaris i per harmonitzar aquests mecanismes amb el conjunt de normes que es poden veure afectades a conseqüència d'aquest esdeveniment.

Aquesta tasca de producció normativa té, en tots els casos, la necessitat indiscutible de preparar els diferents ordenaments jurídics perquè la introducció de l'euro, com a element homogeneïtzador de tots els sistemes monetaris que entren en règim d'unió monetària, no produeixi cap efecte no desitjat.

La finalitat indicada no exhaureix, amb tot, l'oportunitat de la norma. Es tracta també de facilitar a la població l'ús de la nova moneda, el coneixement dels mecanismes de coexistència amb l'antiga unitat monetària durant el període transitori i, en general, de procurar el trànsit més imperceptible i assossegat cap a la nova moneda.

Aquesta activitat legislativa pot ser feta des de dos enfocaments diferents que, cal assenyalar per endavant, porten a un resultat idèntic. El primer consistiria a adaptar singularment totes i cada una de les normes que es puguin veure afectades per la modificació del sistema monetari. El segon parteix d'una posició conceptualista en la qual es reafirma la neutralitat de la modificació i s'ofereixen regles generals que completen, en el que es refereix al propi sistema monetari afectat, la introducció de l'euro com a moneda única.

El legislador espanyol ha optat per aquest segon sistema. A partir de l'afirmació reglamentària que durant el període transitori continua sent d'aplicació el dret monetari dels estats membres participants, llevat del que disposa el segon dels reglaments esmentats anteriorment, aquesta norma no modifica cap disposició de dret monetari sinó que, en recollir la substitució de la pesseta per l'euro com a moneda nacional, explicita els principis que governen aquesta modificació dins el nostre sistema monetari, organitzant les corresponents regles processals d'ordre intern per fer-los efectius, i coordinant la coexistència de la pesseta amb l'euro durant el període transitori.

En alguna ocasió, i de manera conscient, per evitar la pèrdua del sentit pedagògic necessari, la redacció de la norma recull expressions que contenen els reglaments comunitaris fent-la singular per al nostre entorn. Aquest recurs s'ha de comprendre dins de l'objecte i la finalitat de la norma, que no és desplegar l'estatut jurídic de l'euro, matèria que correspon al dret comunitari, sinó preparar i completar el nostre ordenament jurídic per a la recepció més suau de la moneda única.

Aquesta Llei és, doncs, un instrument que facilita la introducció de l'euro en el nostre sistema jurídic i evita l'aparició d'elements interpretatius que podrien malmetre el que s'ha de considerar únicament com una mera modificació del sistema monetari, ja que l'euro passa a ser, des de la perspectiva del nostre sistema, la nostra nova moneda nacional, mer canvi en el nom de la moneda, l'equivalència amb la pesseta del qual descansa irrevocablement en el tipus fix de conversió.

IV

A més de la finalitat exposada, la norma no renuncia a desplegar matèries pròpies de dret intern. A això es deu la definició del concepte de «redenominació» i la

consideració que no constitueix un fet imposable com a corollari del principi de neutralitat que governa la modificació del nostre sistema monetari. També per això defineix la subdivisió centesimal de l'euro amb el terme «cèntim», més conforme amb la tradició monetària espanyola més recent, ja que, com s'admet en les mateixes disposicions comunitàries, és possible utilitzar variants del terme esmentat en l'ús quotidià de cada Estat membre.

Una menció especial mereix el tractament que l'equivalència d'imports té en l'òrbita del dret sancionador. L'article 5 de la Llei i l'article 2 de la Llei complementària a aquesta prevenen de qualsevol dubte interpretatiu que pugui assistir els qui apliquin la norma des de la perspectiva rigorosa del principi de tipicitat del dret sancionador.

En la regulació de les regles d'arrodoniment s'estableix una norma de prevenció en el tractament de les operacions intermèdies. Es tracta d'establir una regla immodificable que respecti la integritat de les sumes pagables, liquidables o comptabilitzables, quan passen per sistemes de càlculs intermedis. Aquesta regla té la seva aplicació fonamental mentre es produeixin conversions en ambdós sentits, això és, durant el període transitori.

Pel que fa a la utilització de l'euro i la pesseta com a unitats de compte i mitjans de pagament durant el període transitori, els articles 13 i 14 organitzen aquesta convivència; a aquest efecte es recorda la possibilitat que conté l'article 8.3 del Reglament 974/98, del Consell, de 3 de maig, pel que fa al pagament mitjançant abonament en compte. Al seu torn, la condició de la pesseta com a subdivisió de l'euro justifica la gratuïtat de les conversions.

La Llei regula una sèrie de mesures necessàries per garantir la dualitat d'unitats de compte i mitjans de pagament durant el període de coexistència. També estableix, tenint del principi de gratuïtat, el règim de redenominació dels comptes bancaris, transsumpte al pla escritural del canvi de bitllets i monedes. Regula, així mateix, el canvi d'unitat de compte en els mercats de valors, en els procediments operatius dels sistemes de compensació i liquidació de valors i sistemes de pagaments i en les obligacions d'informació de les institucions d'inversió col·lectiva, fons de pensions i entitats asseguradores.

Dins d'aquestes mesures troben el seu lloc el procediment de redenominació del deute de l'Estat i el canvi d'unitat de compte del seu mercat. Les particularitats del funcionament de la Central d'Anotacions emparen un sistema de redenominació de tot el deute en circulació que permet de fer-la entre el tancament del mercat de l'últim dia hàbil de 1998 i el primer dia hàbil de mercat de 1999, a partir d'una regla general de redenominació pels saldos individuals de cada codi valor. L'habilitació reglamentària necessària per establir els procediments tècnics i per acomodar el règim de fungibilitat d'aquest deute redenominat amb el nou deute que s'ha d'emetre directament en euros, tanca el marc d'aquesta regulació, que es completa amb el règim de redenominació d'altres instruments de deute públic que no es negocien dins del mercat esmentat, com ara el deute representat en forma diferent a anotacions en compte o simplement el deute referit a operacions de finançament exterior.

Es regula així mateix el règim de redenominació de valors de renda fixa diferents dels assenyalats abans, atenent el principi de redenominació del nominal del valor. La Llei també permet en certs casos la utilització d'un règim de redenominació per saldos, quan hi hagi precisament unes condicions pròximes a les que possibiliten la utilització d'aquest procediment en el deute de l'Estat.

La Llei tanca aquest capítol regulant la redenominació de la xifra de capital social sense oblidar el caràcter substantiu que té la xifra esmentada en el nostre ordenament. En aquest tema, la norma opta pel criteri de redenominar prenent com a primera referència la xifra de capital. Fruit del criteri escollit és l'admissió d'una reducció del nombre de decimals del nominal resultant de les accions per raons pràctiques, tenint present que la reducció esmentada és legal i estatutàriament innòcua ja que expressa sempre una part alíquota del capital social.

V

El capítol IV estableix, fonamentalment, les regles de bescanvi a partir del moment d'entrada en circulació de bitllets i monedes denominats en euros. A partir d'aquest moment, la pesseta perd la consideració d'unitat de compte del sistema monetari i sis mesos més tard també la seva consideració de mitjà de pagament de curs legal, conservant, això sí, un mer valor de bescanvi davant el Banc d'Espanya, llevat del fet que l'esmentat moment s'avanci segons les previsions del Reglament comunitari. A partir del 30 de juny de l'any 2002, l'euro serà l'única unitat de compte i l'únic mitjà de pagament de curs legal, no solament en el territori nacional, sinó també en el de la resta dels estats membres participants. El procés d'introducció troba, doncs, en l'esmentat moment, la seva culminació.

VI

El capítol V, i últim, completa el panorama normatiu amb l'exposició d'una sèrie de mesures, algunes no connectades de manera íntima a la idea de la introducció de l'euro, però la regulació de les quals sembla afavorir la recepció de la moneda única, i l'enervació de certes conseqüències que comporta.

Així, en relació amb les obligacions comptables s'estableix un règim facultatiu asimètric, que declara irreversible la utilització de la unitat de compte quan s'hagi optat per portar els llibres comptables o expressar els comptes anuals en euros.

En relació amb el dret de societats, i en connexió estreta amb les previsions sobre redenominació de la xifra de capital social, es permet una fórmula senzilla d'ajustar el valor nominal de les accions que, a conseqüència de la redenominació, hagin donat una xifra amb més de dos decimals. L'ajust arriba fins al centímet més proper, com a subdivisió ordinària de l'euro.

S'imposa a l'Administració pública, en els actes, els contractes i les disposicions generals, l'obligació d'assenyalar l'import equivalent en euros mentre es mantingui la utilització de la unitat de compte pesseta, i s'entén el mateix advertiment a les professions oficials, notaris, corredors de comerç col·legiats i registradors, amb el doble objectiu d'anar procedint a una redenominació física dels instruments i registres i anar acostumant els agents intervinents a l'assimilació dels nous estàndards. En els actes administratius aquesta disposició està condicionada al desplegament reglamentari i a les possibilitats materials d'actuació.

La Llei faculta el ministre d'Economia i Hisenda, quan les circumstàncies ho exigeixin, per establir una nova fórmula de càlcul o un nou tipus de referència que ha de substituir el denominat MIBOR hipotecari, conforme a les prescripcions vigents en la matèria. Aquesta facultat, que revela un exercici de previsió, s'ha d'entendre sens perjudici de la possibilitat que les parts tenen per modificar els seus corresponents contractes buscant fórmules de determinació del tipus d'interès que responguin a la nova evolució previsible dels mercats. La mateixa

finalitat s'ha de predicar respecte de les referències a altres tipus MIBOR que la Llei, en una altra classe d'operacions financeres, també regula.

En l'apartat relatiu a les normes tributàries, la Llei atorga l'empara legal necessària perquè el ministre d'Economia i Hisenda o altres òrgans competents puguin aprovar, facultativament, els terminis, els procediments i les condicions per presentar les declaracions i les autoliquidacions en euros, conjugant la flexibilitat del sistema amb l'irreversibilitat del procés, tal com s'esdevé en el cas de la regulació de les obligacions comptables. Amb aquesta habilitació es pot dur a terme el règim tributari anunciat, respecte a l'impost sobre societats i l'impost sobre el valor afegit, pel Pla nacional de transició a l'euro. La mateixa prevenció es fa en relació amb les normes sobre cotització a la Seguretat Social.

La Llei atorga finalment el fonament necessari per establir, si cal en el curs dels esdeveniments, un règim específic de protecció dels consumidors en el tractament de la doble exposició de preus durant el període transitori.

VII

Una de les conseqüències de la Unió Econòmica i Monetària és la integració del Banc d'Espanya en el Sistema Europeu de Bancs Centrals, dirigit pel Banc Central Europeu.

L'Estat espanyol està obligat a aprovar les disposicions generals que siguin necessàries per assegurar el compliment per part del Banc d'Espanya de les obligacions que li imposa la seva condició de part integrant del Sistema Europeu de Bancs Centrals, tal com recull l'article 1.3 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, introduït per la recent Llei 12/1998, de 28 d'abril, i que entra en vigor el pròxim 1 de gener de 1999.

Com a part integrant del Sistema Europeu de Bancs Centrals, el Banc d'Espanya es veu obligat a dur a terme una sèrie de processos operatius homogenis amb els que han de dur a terme altres bancs centrals de països membres de la Unió Monetària Europea, i en uns horaris, diferents dels habituals, coincidents amb els d'aquests bancs, i tot això d'acord amb les exigències de funcionament del Banc Central Europeu i del Sistema esmentat.

Aquestes noves exigències, que abasten des de la instrumentació de la política monetària comuna fins al funcionament del Sistema de Pagaments Espanyol que, en breu, ha de ser part integrant del sistema general TARGET Transeuropean Automated Real-Time Gross Settlement Express Transfer, passant pels processos d'obertura i tancament de mercats i activitats connexes, integren part de l'activitat del Banc d'Espanya en una àrea d'actuació comuna europea sotmesa a les regles homogènies abans esmentades, la qual cosa es tradueix en la necessitat d'adequar a les esmentades normes les condicions de treball d'aquells treballadors assignats a les tasques esmentades. La imminent posada en funcionament d'aquest sistema fa necessari introduir una disposició addicional, la segona d'aquesta Llei, a fi d'assegurar el compliment per part del Banc d'Espanya de les obligacions que li imposa la seva condició de part integrant del Sistema Europeu de Bancs Centrals.

Finalment, cal ressenyar que la disposició final primera estableix un règim de coordinació organitzativa, indispensable per la celeritat amb la qual han de discórrer presumiblement els esdeveniments en el període transitori, i completa aquest règim de coordinació amb la possibilitat que el Govern pugui, davant de les circumstàncies i valorant les diverses normes d'aplicació, ajustar les xifres expressives d'imports monetaris en les disposicions legals vigents.

VIII

No quedaria complet aquest preàmbul sense un elogi i un comiat de la pesseta. Cal recordar aquí la probable etimologia catalana de la pesseta i l'origen liberal de la seva elevació a unitat monetària nacional. En efecte, durant molt de temps la pesseta va conviure amb rals, doblons, escuts i altres monedes, fins que la Revolució de 1868 la va convertir en la unitat oficial del sistema monetari espanyol, posició que ha mantingut des de llavors, a través de diverses vicissituds i diferents encunacions de monedes i emissions de bitllets del Banc d'Espanya. És just reconèixer, d'altra banda, que la pesseta ha compartit el paper d'unitat de compte en la pràctica quotidiana amb el seu múltiple, el duro.

Doncs bé, és indubtable que el Regne d'Espanya i els ciutadans que donen l'impuls primordial a les seves institucions tenen una acreditada vocació europeïsta i que han promogut i acollit molt favorablement tant la unió monetària com els altres avanços de la construcció europea. Tanmateix, la salutació de benvinguda a l'euro no impedeix l'evocació afectuosa d'una moneda, la pesseta, que ha dominat la vida econòmica espanyola durant cent trenta anys, s'ha introduït en la literatura i en les dites populars i ha servit per xifrar el treball, els negocis, els impostos i les il·lusions de moltes generacions d'espanyols.

CAPÍTOL I

Objecte de la Llei

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte completar el règim jurídic per a la introducció de l'euro com a moneda única, dins el sistema monetari nacional, d'acord amb el que estableixen els reglaments (CE) número 1103/97, del Consell, de 17 de juny, sobre determinades disposicions relatives a la introducció de l'euro, i el (CE) número 974/98, del Consell, de 3 de maig, sobre la introducció de l'euro.

Article 2. *Definició dels conceptes emprats.*

U. Als efectes previstos en aquesta Llei, s'entén per instruments jurídics les disposicions legals i reglamentàries, els actes administratius, les resolucions judicials, els contractes, els actes jurídics unilaterals, les anotacions registrals, els instruments de pagament diferents dels bitllets i les monedes i els altres instruments amb efectes jurídics.

Dos. Als efectes previstos en aquesta Llei, s'entén per tipus de conversió l'adoptat irrevocablement pel Consell de la Comunitat Europea d'acord amb el que disposa la primera frase de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat de la Comunitat Europea per substituir la pesseta per l'euro.

Tres. Als efectes previstos en aquesta Llei, s'entén per redenominació el canvi irreversible de la unitat de compte pesseta a la unitat de compte euro, en la mesura que expressi un import monetari, en qualsevol instrument jurídic, conforme al tipus de conversió, i una vegada fet l'arrodoniment corresponent. La redenominació no té la consideració de fet imposable tributari.

Durant el període transitori, a què es refereix l'article 12 d'aquesta Llei, la redenominació d'un instrument jurídic implica necessàriament l'alteració material de l'expressió de la unitat de compte. Finalitzat el període transitori, la redenominació s'entén feta automàticament, si s'escau, d'acord amb les normes específiques assenya-

lades en aquesta Llei, encara que no s'alteri materialment l'expressió de la unitat de compte.

El procediment de redenominació de la xifra de capital social, dels valors integrants d'una emissió, dels comptes oberts en entitats de crèdit i del deute públic s'ha de dur a terme exclusivament en la forma prescrita en aquesta Llei i, en tot cas, és gratuït per a l'inversor o el client de l'entitat.

CAPÍTOL II

Modificació del sistema monetari nacional

SECCIÓ 1a LA MONEDA NACIONAL

Article 3. *Substitució de la pesseta per l'euro.*

U. Des de l'1 de gener de 1999, inclòs, la moneda del sistema monetari nacional és l'euro, tal com aquesta moneda es defineix en el Reglament (CE) 974/98, del Consell, de 3 de maig.

Dos. L'euro succeeix sense solució de continuïtat i de manera íntegra la pesseta com a moneda del sistema monetari nacional. La unitat monetària i de compte del sistema és un euro. Un euro es divideix en cent cents o cèntims. Els bitllets i les monedes denominats en euros són els únics de curs legal en el territori nacional.

Article 4. *Pervivència transitòria de la pesseta com a unitat de compte i mitjà de pagament del sistema.*

U. No obstant el que disposa l'article 3 d'aquesta Llei, la pesseta pot continuar sent utilitzada com a unitat de compte del sistema monetari en qualsevol instrument jurídic, com a subdivisió de l'euro, d'acord amb el tipus de conversió, fins al 31 de desembre de l'any 2001.

A partir del moment esmentat, la utilització de la pesseta com a unitat de compte no té la protecció del sistema monetari. Qualsevol treballador o funcionari públic que tingui coneixement per raó de la seva professió, ofici o càrrec d'un nou instrument jurídic en el qual els imports exigibles es vulguin denominar en pessetes, a excepció d'aquells en què el contingut de l'instrument es refereixi precisament a bitllets o monedes denominats en pessetes com a objecte directe de l'instrument, ha d'advertir d'aquesta circumstància.

Dos. No obstant el que disposa l'article 3 d'aquesta Llei, els bitllets i les monedes denominats en pessetes continuen sent vàlids com a mitjà de pagament de curs legal amb ple poder alliberador, com a subdivisió de l'euro al tipus de conversió, fins al 30 de juny de l'any 2002, llevat del fet que es disposi legalment un termini inferior, de conformitat amb el que disposa l'article 24 d'aquesta Llei. A partir del moment esmentat, aquests bitllets i monedes només conserven un mer valor de bescanvi en els termes que preveu aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

Article 5. *Dret sancionador.*

U. No obstant el que disposen els articles anteriors, les referències contingudes en les normes sancionadores a la moneda nacional s'han d'entendre fetes tant a l'euro com a la pesseta fins a la finalització del període de bescanvi al qual es refereix l'article 24 d'aquesta Llei.

Dos. Durant el període transitori, les referències contingudes en les normes sancionadores a imports monetaris expressats en pessetes s'han d'entendre també fetes a l'import monetari corresponent en euros que resulti de l'aplicació del tipus de conversió i, si s'escau,

de l'arrodoniment efectuat de conformitat amb el que disposa l'article 11 d'aquesta Llei.

Així mateix, les referències contingudes en les normes sancionadores a la unitat de compte ecu s'han d'entendre fetes a la unitat euro al tipus d'un euro per un ecu.

Tres. La mateixa equivalència expressada en l'apartat anterior s'ha d'entendre subsistent, si s'escau, per a l'aplicació de les disposicions sancionadores per actes realitzats abans de la finalització del període transitori, una vegada conclòs el període esmentat.

SECCIÓ 2a PRINCIPIS I EFECTES QUE GOVERNEN LA MODIFICACIÓ DEL SISTEMA MONETARI

Article 6. *Principi de neutralitat.*

La substitució de la pesseta per l'euro, en els termes previstos en aquesta Llei, no produeix alteració del valor dels crèdits o deutes, sigui quina sigui la seva naturalesa, i el seu valor roman idèntic al que tenien en el moment de la substitució, sense solució de continuïtat.

Article 7. *Principi de fungibilitat.*

Les referències contingudes en qualsevol instrument jurídic a imports monetaris tenen la mateixa validesa i eficàcia, tant si s'expressen en pessetes com en euros, sempre que els imports esmentats s'hagin obtingut d'acord amb el tipus de conversió i les regles d'arrodoniment previstes en l'article 11 d'aquesta Llei.

Article 8. *Principi d'equivalència nominal.*

L'import monetari expressat en euros resultant de l'aplicació del tipus de conversió i de l'arrodoniment, si s'escau, és equivalent a l'import monetari expressat en pessetes que va ser objecte de la conversió.

Article 9. *Principi de gratuïtat.*

La substitució de la pesseta per l'euro, així com la realització de les operacions previstes en aquesta Llei o de qualssevol altres que siguin necessàries per a l'aplicació del que disposa l'article 3, és gratuïta per als consumidors, sense que pugui suposar el cobrament de despeses, bestretes, comissions, preus o conceptes anàlegs, sens perjudici del que estableix l'article 11 en relació amb l'arrodoniment. Es considera nul de ple dret qualsevol clàusula, pacte o conveni que contravingui al que disposa aquest article, que és considerat, respecte de les entitats de crèdit, normativa d'ordenació i disciplina.

Article 10. *Efecte de continuïtat.*

La substitució de la pesseta per l'euro no pot ser, en cap cas, considerada com un fet jurídic amb efectes modificatius, extintius, revocatoris, rescissoris o resolutoris en el compliment de les obligacions.

La substitució de la pesseta per l'euro no eximeix ni excusa del compliment de les obligacions que hi hagi en el moment de la substitució, ni autoritza l'alteració unilateral del seu contingut, llevat del fet que les parts hagin pactat expressament el contrari. En particular, en el supòsit de contractes amb consumidors i usuaris, s'han de respectar els drets reconeguts en la legislació de defensa dels consumidors i usuaris.

La Llei no concedeix acció per reclamar davant els tribunals de justícia la modificació, l'extinció, la revocació,

la rescissió o la resolució del contingut d'una obligació al·legant la modificació de qualsevol element del negoci jurídic o l'alteració del valor de les prestacions degudes, com a conseqüència de la substitució de la pesseta per l'euro.

SECCIÓ 3a ARRODONIMENT

Article 11. *Arrodoniment.*

U. En els imports monetaris que s'hagin d'abonar o comptabilitzar, quan es dugui a terme una operació d'arrodoniment després d'una conversió a la unitat euro, s'han d'arrodonir per excés o per defecte al cèntim més pròxim. Els imports monetaris que s'hagin d'abonar o comptabilitzar i es converteixin a la unitat monetària pesseta s'han d'arrodonir per excés o per defecte a la pesseta més pròxima. En cas que en aplicar el tipus de conversió s'obtingui una quantitat l'última xifra de la qual sigui exactament la meitat d'un cèntim o d'una pesseta, l'arrodoniment s'ha d'efectuar a la xifra superior.

Dos. En cap cas es pot modificar l'import a pagar, liquidar o comptabilitzar com a saldo final, com a conseqüència d'arrodoniments fets en operacions intermèdies. Als efectes d'aquest apartat, s'entén per operació intermèdia aquella en la qual l'objecte immediat de l'operació no és el pagament, la liquidació o la comptabilització com a saldo final del corresponent import monetari.

CAPÍTOL III

Període transitori

SECCIÓ 1a DELIMITACIÓ

Article 12. *Delimitació del període transitori.*

El període transitori es defineix com el que hi ha entre l'1 de gener de 1999 i el 31 de desembre de l'any 2001, ambdós inclosos. Durant aquest període coexisteixen l'euro i la pesseta com a unitats de compte i mitjans de pagament, d'acord amb el que preveuen els reglaments comunitaris del Consell (CE) 1103/97 i (CE) 974/98, d'acord amb el que disposa aquest capítol, i sens perjudici del que estableixen els articles 4 i 24 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 2a PRINCIPIS QUE GOVERNEN LA COEXISTÈNCIA DE L'EURO I DE LA PESSETA COM A UNITAT DE COMPTE I MITJÀ DE PAGAMENT DURANT EL PERÍODE TRANSITORI

Article 13. *Principi de dualitat en l'ús d'unitats de compte.*

Durant el període transitori, els nous instruments jurídic que expressin imports monetaris, de conformitat amb el sistema monetari nacional, es poden expressar tant en la unitat de compte pesseta com en la unitat de compte euro sempre que, en aquest últim cas, en les relacions de dret privat hi hagi acord de les parts o, en les relacions amb les administracions públiques, hi hagi la possibilitat d'utilitzar la unitat de compte euro i l'interessat opti per emprar-la. El que disposa aquest article s'entén sens perjudici de les regles especials que conté aquesta Llei sobre la redenominació d'instruments jurídic en el període transitori.

Article 14. *Principi d'execució segons la unitat de compte emprat.*

U. Els imports monetaris expressats en la unitat de compte pesseta s'han d'executar en pessetes. Els expressats en la unitat de compte euro s'han d'executar en euros. El que disposa aquest número s'entén sens perjudici del que hagin pactat les parts.

Dos. No obstant el que disposa el número anterior, qualsevol import denominat en la unitat de compte euro o en la unitat de compte pesseta, pagable dins el territori nacional mitjançant abonament en compte del creditor, pot ser abonat pel deutor en l'import equivalent tant en la unitat euro com en la unitat pesseta. L'import s'ha d'abonar en el compte del creditor en la denominació d'aquest compte.

El deutor d'una quantitat certa en pessetes que, en aplicació de la regla que conté el paràgraf anterior, vulgui pagar en euros, ha d'aportar una quantitat en euros que, aplicant el tipus de conversió i una vegada arrodonida conforme al que disposa l'article 11 d'aquesta Llei, doni la quantitat deguda en pessetes. El deutor d'una quantitat certa en euros que, en aplicació de la regla referida en el paràgraf anterior, vulgui pagar en pessetes, ha d'aportar, d'altra banda, una quantitat en pessetes tal que, aplicant el tipus de conversió, i una vegada arrodonida, conforme al que disposa l'article 11 d'aquesta Llei, doni la quantitat deguda en euros.

Tres. Les conversions que facin les entitats de crèdit, conforme al que disposa l'apartat anterior d'aquest article, són gratuïtes.

Quatre. Són igualment gratuïtes les conversions d'efectiu que hagin de fer les empreses de serveis d'inversió per executar ordres de clients.

Cinc. Les comissions i tarifes per serveis financers en euros, sigui quina sigui l'entitat financera que els faci, són iguals a aquelles aplicades a serveis idèntics en pessetes.

Sis. El que disposen els tres apartats anteriors constitueix respecte a les entitats financeres normes d'ordenació i disciplina segons la seva legislació específica.

SECCIÓ 3a MESURES NECESSÀRIES PER GARANTIR LA DUALITAT D'UNITATS DE COMPTE I MITJANS DE PAGAMENT DURANT EL PERÍODE TRANSITORI

Article 15. *Redenominació de comptes bancaris.*

U. Durant el període transitori, amb l'acord previ entre les parts, les entitats de crèdit han de redenominar en euros els comptes d'efectiu en pessetes que els particulars i les administracions públiques mantinguin oberts en la respectiva entitat.

Dos. La redenominació s'ha de fer pel saldo que presenti el compte el dia de la redenominació, aplicant el tipus de conversió, així com el règim d'arrodoniment establert en l'article 11 d'aquesta Llei. Aquesta redenominació és gratuïta. Queda prohibit el cobrament de qualsevol tipus de despesa, bestreta, comissió, preu o concepte anàleg en relació amb aquesta redenominació. El que disposa aquest article es considera, respecte a les entitats de crèdit, normativa d'ordenació i disciplina.

Tres. La redenominació del compte abasta els seus mitjans de disposició, sens perjudici que es pugui continuar disposant del compte mitjançant xecs xifrats en pessetes.

Article 16. *Règim del deute de l'Estat.*

U. A partir de l'1 de gener de 1999, les emissions de deute que facin l'Estat o els seus organismes autò-

noms en la unitat de compte del sistema monetari nacional s'han de fer en euros. A aquests efectes, el límit d'emissió que prevegi la Llei de pressupostos generals de l'Estat per als exercicis de 1999, 2000 i 2001 s'entén convertit automàticament a euros des del mateix dia 1 de gener de 1999, d'acord amb el tipus de conversió, i així successivament fins a l'exercici corresponent a l'any 2001, llevat del fet que les esmentades lleis hagin passat a utilitzar la unitat de compte euro.

Dos. A partir del dia 1 de gener de 1999, la unitat de compte del mercat de deute públic en anotacions és la unitat euro. En conseqüència, tant el registre dels valors inclosos en la Central d'Anotacions com la seva negociació, compensació i liquidació s'ha de fer, exclusivament, en l'esmentada unitat de compte.

Tres. El deute de l'Estat denominat en pessetes, representat mitjançant anotacions en compte que, havent estat emès abans de l'1 de gener de 1999, es trobi en circulació l'esmentat dia, i el registre comptable del qual es porti a la Central d'Anotacions, s'ha de redenominar en euros entre la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei i el primer dia hàbil per al mercat de deute públic en anotacions de l'any 1999. La redenominació s'ha de realitzar, amb caràcter general, mitjançant l'aplicació del tipus de conversió al saldo nominal de cada un dels codis valor de deute de l'Estat de cada titular, segons figurin en el tancament de mercat del dia hàbil immediat anterior. La xifra resultant s'ha d'arrodonir, si s'escau, al cèntim més pròxim, de conformitat amb el que disposa l'article 11 d'aquesta Llei. No obstant això, si el saldo nominal per codi valor d'un titular està constituït per diversos registres, la redenominació i l'arrodoniment corresponent s'han de fer per cadascun, la suma dels quals dona el saldo nominal en euros. La suma dels saldos nominals obtinguts així constitueix el saldo nominal total de cada codi valor.

Els saldos nominals de deute de l'Estat es poden expressar en cèntims d'euro. No obstant això, per tal d'homogeneïtzar les emissions de deute de l'Estat redenominades amb les noves emissions de deute de l'Estat en euros, el ministre d'Economia i Hisenda pot establir imports nominals mínims de negociació, així com els procediments de consolidació dels valors per assolir els imports mínims negociables i els procediments tècnics que permetin el manteniment, sense solució de continuïtat, dels codis valors.

Quatre. El deute de l'Estat en circulació, denominat en pessetes, emès o contret abans de l'1 de gener de 1999, diferent del que es refereix en el número anterior, s'ha de redenominar de conformitat amb les regles següents:

a) El representat mitjançant anotacions en compte i el registre comptable del qual es dugui a terme a través del Servei de Compensació i Liquidació de Valors s'ha de redenominar segons el procediment establert en l'article 17 d'aquesta Llei per a les emissions de valors diferents del deute de l'Estat.

b) El formalitzat mitjançant préstecs singulars s'ha de redenominar aplicant el tipus de conversió al principal del préstec, arrodonint la xifra resultant de conformitat amb el que estableix l'article 11 d'aquesta Llei.

c) El representat mitjançant títols físics, ja siguin títols al portador o certificats d'inscripció nominativa, s'ha de redenominar aplicant el tipus de conversió al nominal de cada títol arrodonint la xifra resultant de conformitat amb el que estableix l'article 11 d'aquesta Llei.

Els instruments restants de deute de l'Estat s'han de redenominar atenent la naturalesa jurídica de l'instrument en qüestió.

Cinc. Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda per redenominar el deute de l'Estat que, emès abans

de l'1 de gener de 1999, es trobi en circulació en l'esmentada data i estigui denominat en la moneda d'un dels estats membres que adoptin l'euro en substitució de la seva moneda nacional, sempre que l'Estat emissor de l'esmentada moneda hagi adoptat les mesures necessàries, de conformitat amb el que disposa l'article 8.4 del Reglament (CE) 974/1998, del Consell, de 3 de maig, sobre la introducció de l'euro.

Sis. Les emissions diferents del deute de l'Estat el registre comptable de les quals el dugui a terme la Central d'Anotacions s'han de redenominar en la unitat euro, amb l'acord previ de l'emissor, d'acord amb el que disposa l'apartat tres d'aquest article.

Set. Les operacions previstes en aquest article són en tot cas gratuïtes.

Article 17. Redenominació de les emissions de valors de renda fixa diferents del deute de l'Estat.

U. A partir de l'1 de gener de 1999, es poden redenominar, inclusivament, les emissions de valors de renda fixa, diferents de les regulades en l'article anterior, i expressades en la unitat de compte pesseta, emeses abans de la data esmentada, d'acord amb el que disposa aquest article.

Dos. La facultat de redenominar a la qual es refereix aquest article està supeditada, eventualment, al fet que el mercat on es negocia l'emissió hagi adoptat l'euro com a unitat de compte per a la negociació.

Tres. La redenominació s'ha de fer aplicant el tipus de conversió a cada valor individual, arrodonint la xifra resultant en la forma que preveu l'article 11 d'aquesta Llei. L'import de l'emissió, expressat en la unitat de compte euro, es calcula mitjançant la suma de tots els valors redenominats així.

Quatre. La redenominació de l'emissió es pot fer a partir de l'1 de gener de 1999 per simple acord de l'emissor, sense necessitat d'acord del sindicat d'obligacionistes, si s'escau, llevat del fet que el contracte d'emissió exclougi expressament la facultat de redenominació fins al dia 31 de desembre del 2001 i durant l'esmentat període. Per a l'acreditació en els registres comptables corresponents, només cal la presentació de la certificació de l'acord adoptat per l'òrgan d'administració o de govern, si s'escau, de l'ens emissor, amb les signatures legitimades, on s'acrediti que s'ha ajustat al mètode de redenominació indicat en el número anterior i el compliment dels altres requisits prevists en aquest article. Quan sigui procedent, l'acreditació davant el Registre Mercantil i, si s'escau, davant la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'ha de fer amb un document idèntic, i s'ha de fer constar en el Registre Mercantil, amb la qualificació oportuna prèvia, una nota marginal a l'anotació corresponent a l'emissió. Aquestes operacions, de simple caràcter aritmètic, no meriten drets aranzelaris notariais ni registrals, i estan exemptes de publicació en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil».

La publicitat sobre la redenominació de valors a què es refereix aquest article, en el cas que es negociïn en un mercat secundari, s'ha d'ajustar a la legislació del mercat de valors.

Cinc. Exclusivament durant el període transitori, la redenominació de valors de renda fixa a què es refereix aquest article negociats en un mercat secundari organitzat, també la pot fer el tenidor mitjançant la redenominació de saldos de la mateixa referència, en les condicions que, si s'escau, es fixin per reglament, sempre que les circumstàncies tècniques o de mercat permetin l'agregació del saldo nominal final de l'emissió.

Sis. Així mateix, els saldos nominals dels valors a què es refereix aquest article es poden expressar en

cèntims d'euro. No obstant això, es poden establir, a l'empara de les normes tècniques de cada mercat secundari, imports mínims nominals de negociació.

Set. Les operacions previstes en aquest article són en tot cas gratuïtes.

Article 18. Canvi de la unitat de compte en els mercats de valors.

U. A partir de l'1 de gener de 1999, s'autoritzen els mercats de valors, diferents del mercat de deute públic en anotacions, perquè canviïn la unitat de compte dels seus procediments operatius de la unitat pesseta a la unitat euro, pel que fa a la negociació, la compensació i la liquidació de valors i altres instruments financers.

Aquesta operació s'ha de fer gratuïtament per als inversors en tots els mercats secundaris de valors.

Dos. Durant el període transitori, la informació que hagin de facilitar els organismes rectors en els mercats de valors a què es refereix l'apartat anterior, sobre les operacions que s'hi duen a terme, s'ha d'oferir en euros, conforme a les regles que, si s'escau, estableixi el ministre d'Economia i Hisenda. Així mateix, el ministre d'Economia i Hisenda pot establir l'obligatorietat d'oferir la informació en euros i pessetes, en els mitjans de difusió de la informació subministrada pels mercats secundaris oficials, a fi d'afavorir la protecció de l'inversor en els mercats esmentats.

Article 19. Canvi de la unitat de compte en els procediments operatius dels sistemes de compensació i liquidació de valors i sistemes de pagaments.

A partir de l'1 de gener de 1999, s'autoritza el canvi de la unitat de compte pesseta a la unitat de compte euro en els procediments operatius dels sistemes espanyols de compensació i liquidació de valors i productes financers derivats, dels sistemes espanyols de pagaments i dels sistemes de compensació dels mitjans de pagament.

Article 20. Unitat de compte en les obligacions d'informació de les institucions d'inversió col·lectiva, fons de pensions i entitats asseguradores.

U. Durant el període transitori, les institucions d'inversió col·lectiva que per si mateixes o per decisió, si s'escau, de la seva societat gestora hagin adoptat l'euro com a unitat de compte han de facilitar la informació exigida per la legislació vigent en euros. El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pot establir els supòsits i les condicions en què la informació elaborada per les institucions d'inversió col·lectiva i societats gestores s'hagi de fer en euros i en pessetes.

Dos. Durant el període transitori, les entitats gestores dels fons de pensions que hagin adoptat l'euro com a unitat de compte han de facilitar a les comissions de control la informació exigida per la legislació vigent en euros. El ministre d'Economia i Hisenda pot establir els supòsits i les condicions en què la informació a facilitar als participants i beneficiaris dels plans de pensions s'hagi de fer tant en euros com en pessetes.

Tres. Durant el període transitori, les entitats asseguradores i les mutualitats de previsió social que hagin adoptat l'euro com a unitat de compte han de facilitar la informació exigida per la legislació vigent en euros. El ministre d'Economia i Hisenda pot establir els supòsits i les condicions en què la informació a facilitar als pre-

nedors, assegurats i beneficiaris s'hagi de fer tant en euros com en pessetes.

El que disposa aquest article s'entén sens perjudici de la competència de les comunitats autònomes en matèria d'informació i protecció dels consumidors i usuaris.

Quatre. El deure de facilitar la informació a què es refereixen els tres apartats anteriors no perjudica el que estableix l'article 27 d'aquesta Llei respecte de l'expressió dels comptes anuals i els llibres de comptabilitat.

Article 21. *Redenominació de la xifra del capital social.*

U. La redenominació de la xifra de capital social de les societats mercantils s'ha de fer exclusivament mitjançant l'aplicació a aquesta xifra del tipus de conversió, arrodonint posteriorment el seu import de conformitat amb el que disposa l'article 11 d'aquesta Llei. Realitzada aquesta operació, el valor nominal de les accions o participacions es troba multiplicant la xifra resultant en euros per un nombre que expressi la part alíquota del capital social que el valor nominal de l'esmentada acció o participació representa respecte de la xifra original expressada en pessetes. El valor nominal resultant en euros de les accions o participacions no s'arrodoneix, si bé es pot reduir el nombre de decimals per raons pràctiques fins a un nombre no superior a sis. Aquesta última operació no ha d'alterar de cap manera la proporció de l'acció o la participació respecte a la xifra de capital social a tots els efectes legals i estatutaris.

Dos. La redenominació del capital social i del valor nominal de les accions o participacions es pot fer a partir de l'1 de gener de 1999 i sols requereix una certificació de l'acord adoptat per l'òrgan d'administració, amb les signatures legitimades, on consti fefaentment que la redenominació s'ha dut a terme d'acord amb el que disposa aquest article. La seva constància registral s'ha de fer mitjançant una nota marginal practicada en l'última inscripció relativa a la xifra de capital social i del valor nominal de les accions o participacions. Aquestes operacions, de simple caràcter aritmètic, no reporten drets aranzelaris, notarials ni registrals, fins i tot si es formalitzen mitjançant una escriptura pública. En tot cas, estan exemptes de publicació en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» i no meriten cap tribut.

Tres. El que disposa aquest article s'aplica a la redenominació de la xifra del capital i aportacions de les societats cooperatives i a casos que presentin analogia amb els regulats aquí.

Article 22. *Publicitat mitjançant l'ús de monedes en euros i monedes o medallons commemoratius sense curs legal.*

U. El règim de control de publicitat previst en l'article 15.4 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, és aplicable igualment a la realització de publicitat sobre monedes en euros que es pretengui fer, si bé la competència per autoritzar i sancionar correspon a la Direcció General del Tresor i Política Financera.

Dos. Se sotmet a l'autorització de la Direcció General del Tresor i Política Financera la fabricació, la comercialització i la distribució de monedes o medallons commemoratius en euros que no tinguin curs legal.

La Direcció General del Tresor i Política Financera, amb subjecció al procediment sancionador aplicable als subjectes que actuen en els mercats financers, pot imposar multes fins a 100 milions de pessetes a les persones físiques i jurídiques, i als seus administradors, que vulnerin el que disposa el paràgraf anterior.

CAPÍTOL IV

Final del període transitori

Article 23. *Utilització exclusiva de la unitat de compte euro.*

A partir de l'1 de gener de l'any 2002, el sistema monetari ha d'emprar exclusivament l'euro com a unitat de compte. Tots els nous instruments jurídics que expressin imports monetaris en la unitat de compte del sistema monetari han d'emprar la unitat de compte euro d'acord amb el que disposa l'article 3 d'aquesta Llei.

Article 24. *El bescanvi fins al 30 de juny del 2002.*

U. Des de l'1 de gener fins al 30 de juny de l'any 2002, o fins a una data anterior si es redueix aquest termini legalment, s'ha d'efectuar el bescanvi de bitllets i monedes en pessetes per bitllets i monedes en euros d'acord amb el tipus de conversió i amb l'aplicació, si s'escau, de les normes d'arrodoniment contingudes en l'article 11 d'aquesta Llei. La reducció del termini a què es refereix aquest apartat determina la pèrdua del curs legal de la pesseta en el moment de finalització d'aquest termini.

Dos. El bescanvi l'han de fer el Banc d'Espanya, els bancs, les caixes d'estalvi i les cooperatives de crèdit.

Tres. Només es poden lliurar bitllets i monedes denominades en euros contra el lliurament de bitllets i monedes denominades en pessetes i no es poden admetre bescanvis inversos.

Quatre. El bescanvi és gratuït. Queda prohibit el cobrament de qualsevol tipus de despesa, bestreta, comissió, preu o concepte anàleg en relació amb aquest bescanvi.

Cinc. L'activitat de bescanvi a què es refereix aquest article s'entén inclosa entre les reservades a les entitats de crèdit per l'article 28.2 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i és aplicable el que disposa l'article 29 de la Llei esmentada a aquells que ofereixin o efectuïn operacions de bescanvi en infracció de la reserva legal esmentada.

Article 25. *El bescanvi a partir de l'1 de juliol del 2002.*

A partir de l'1 de juliol del 2002 o, si s'escau, a partir de la data de finalització del termini al qual es refereix l'apartat u de l'article anterior, els bitllets i les monedes denominats en pessetes només conserven un valor, que ho és de bescanvi, per bitllets i monedes denominats en euros, d'acord amb el tipus de conversió i en la forma i de la manera que determini el ministre d'Economia i Hisenda. Aquest bescanvi l'ha de dur a terme, exclusivament, el Banc d'Espanya, amb el corresponent arrodoniment previ realitzat de conformitat amb el que disposa l'article 11 d'aquesta Llei.

Article 26. *Instruments no redenominats durant el període transitori.*

A partir de l'1 de gener de l'any 2002, els instruments jurídics que no hagin estat redenominats durant el període transitori s'entenen expressats automàticament en la unitat de compte euro, mitjançant l'aplicació a l'import monetari corresponent del tipus de conversió i, si s'escau, aplicant el règim d'arrodoniment establert en l'article 11 d'aquesta Llei. En tot cas s'han d'observar les regles de redenominació establertes en els articles 15, 17 i 21 d'aquesta Llei. S'han d'establir per reglament les normes per les quals els registres públics administratius han de procedir progressivament a canviar materialment l'expressió de la unitat de compte pesseta per la unitat de compte euro.

CAPÍTOL V

Mesures encaminades a afavorir la introducció plena de l'euro*Article 27. Mesures en relació amb les obligacions comptables.*

U. Per als exercicis que es tanquin durant el període transitori, els comptes anuals, inclosos els consolidats, es poden formular, dipositar i publicar expressant els seus valors en pessetes o en euros. Amb caràcter general, l'opció d'expressar els comptes en euros pot ser acordada per l'òrgan d'administració de l'entitat. No obstant això, en el cas de fons de pensions, l'opció d'expressar els valors en euros requereix l'acord previ i exprés de la Comissió de Control del Fons.

Dos. Durant el període assenyalat en l'apartat anterior, els subjectes comptables poden fer les seves anotacions en els llibres de comptabilitat expressant els valors en pessetes o en euros.

Tres. Si s'exerceix l'opció d'expressar en euros els comptes anuals, individuals o consolidats o, si s'escau, les anotacions en els llibres de comptabilitat, no es pot tornar a utilitzar la unitat de compte pesseta llevat de casos excepcionals, justificats degudament en la forma que es determini per reglament.

Quatre. Els comptes anuals expressats en euros han d'incorporar en tot cas les xifres de l'exercici precedent expressades en euros, aplicant el tipus de conversió i efectuant, si s'escau, l'arrodoniment conforme al que disposa l'article 11 d'aquesta Llei, amb inclusió en la memòria dins de l'apartat «bases de presentació dels comptes anuals» d'una explicació sobre l'adaptació dels imports dels exercicis precedents, així com del procés d'introducció de l'euro en l'entitat.

Cinc. S'han de desplegar per reglament els aspectes comptables derivats de la introducció de l'euro incloent-hi, així mateix, els que hagin de ser inclosos, si s'escau, en els comptes anuals corresponents a l'exercici de 1998.

Sis. El que disposen els apartats anteriors s'entén sens perjudici del que preveu la normativa pròpia de les entitats financeres sotmeses a la supervisió del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i de la Direcció General d'Assegurances sobre publicació d'estats de situació i informació a les autoritats supervisores esmentades.

Article 28. Ajust, al cèntim més pròxim, del valor nominal de les accions, participacions i quotes socials, com a efecte de la redenominació del capital social.

U. Si a conseqüència de la redenominació que tracta l'article 21 d'aquesta Llei el valor nominal de l'acció o la participació resultant dona una xifra amb més de dos decimals, i siguin quines siguin les condicions exigides pels estatuts socials, l'òrgan d'administració pot acordar, per a la seva execució en un termini no posterior al 31 de desembre de l'any 2001, l'augment o la reducció de capital amb l'únic objectiu d'arrodonir, en la forma prevista en l'article 11 d'aquesta Llei, els valors nominals de les accions o les participacions a l'alça o a la baixa al cèntim més pròxim. L'augment s'ha de fer amb càrrec a reserves disponibles. La reducció s'ha de fer mitjançant la creació d'una reserva indisponible. La xifra de capital social resultant és la suma dels valors nominals de les accions una vegada ajustats en la forma assenyalada en aquest número.

L'ajust per reducció del valor nominal no es pot dur a terme quan la xifra resultant de capital social sigui inferior al capital mínim establert legalment, cas en què s'ha d'arrodonir a l'alça.

Dos. Adoptat l'acord a què es refereix l'apartat anterior, s'ha d'elevat a escriptura pública i inscriure al Registre Mercantil. Aquestes operacions estan eximides de publicació en diaris i en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil».

No existeix el dret d'oposició per part dels creditors en cas de reducció del capital previst en els articles 166 del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes, i 81 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada.

Així mateix, tampoc no és exigible la verificació per auditors de comptes del balanç que hagi de servir de base a la corresponent operació d'augment del capital amb càrrec a reserves, que resulti necessari, si s'escau, com a conseqüència de l'ajust regulat en aquest article, previst en l'article 157 del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes.

Tres. L'operació d'ajust prevista en aquest article no reporta cap tribut. Tampoc no es meriten drets aranzelaris notarialis o registrals.

Quatre. Els beneficis disposats en aquest article i el règim particular d'adopció d'acords previst aquí no són aplicables a les societats que es constitueixin a partir de l'1 de gener de 1999 i abans del 31 de desembre del 2001, o que dins del termini esmentat hagin augmentat o reduït la seva xifra de capital social sense haver-la redenominat prèviament.

Cinc. El que disposa aquest article és d'aplicació a l'ajust de les participacions i xifra de capital social de les cooperatives i a casos que presentin analogia amb els regulats aquí.

Article 29. Mesures en relació amb els pagaments públics.

Es faculta el director general del Tresor i Política Financera, com a ordenador de pagaments de l'Estat, perquè, amb l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i dels departaments afectats, disposi durant el període entre l'1 de gener de 1999 i el 31 de desembre del 2001, els pagaments i els ingressos no tributaris que es puguin efectuar en euros, tenint present la unitat de compte en el qual estigui expressat l'instrument jurídic causa del pagament o de l'ingrés. A aquest efecte, s'autoritza el director general del Tresor i Política Financera per dur a terme les actuacions necessàries per coordinar el funcionament de l'ordenació de pagaments de l'Estat amb el Banc d'Espanya quant a la disposició del compte del Tresor i als pagaments derivats del deute de l'Estat.

Article 30. Actes, contractes administratius i normes.

Des de l'1 de gener de 1999 fins al 31 de desembre de l'any 2001, els preus dels nous contractes subscrits per les administracions públiques, quan utilitzin la pesseta com a unitat de compte, i els imports monetaris utilitzats com a expressions finals en les normes que a partir de la data esmentada es dictin, han de fer constar a continuació l'import equivalent a la unitat de compte euro al tipus de conversió i poden expressar en aquest cas una xifra final en euros amb un nombre de decimals no superior a sis.

Durant el mateix període, i en la forma que s'estableixi per reglament, s'ha de procurar, quan el volum dels actes administratius que es dictin ho permeti, que els imports monetaris que, com a saldos finals, expressin els actes administratius, facin constar l'import equivalent en euros, aplicant el tipus de conversió i si s'escau la regla d'arrodoniment de l'article 11 d'aquesta Llei.

Les indicacions a què es refereix aquest article no alteren la unitat de compte en què s'entenguin expressats aquests actes, contractes o disposicions.

Article 31. *Actuacions de professionals oficials.*

U. A partir de l'1 de gener de 1999, els notaris, d'ofici, han de fer constar en els documents que autoritzin i que estiguin expressats en la unitat de compte pesseta l'import equivalent a la unitat de compte euro, mitjançant l'aplicació del tipus de conversió i aplicant si s'escau l'arrodoniment corresponent previst en l'article 11 d'aquesta Llei. La mateixa obligació recau sobre els corredors de comerç col·legiats respecte dels documents que intervinguin. L'expressió de l'import equivalent a la unitat de compte euro s'ha de fer a continuació de l'expressada en pessetes i no ha d'alterar per això la unitat de compte en què s'entengui autoritzat o intervingut el document.

En el cas que les parts hagin fet constar voluntàriament en el document l'import equivalent en euros, el notari o el corredor de comerç s'ha de limitar a comprovar l'aplicació correcta del tipus de conversió i de les regles d'arrodoniment previstes en l'article 11.

A partir de l'1 de gener de l'any 2002 no es pot autoritzar o intervenir cap document els imports monetaris del qual s'expressin en la unitat de compte pesseta quan s'empri la unitat de compte del sistema monetari nacional sens perjudici del que disposa el paràgraf segon de l'apartat u de l'article 4 d'aquesta Llei.

Dos. A partir de l'1 de gener de 1999 els registradors de la propietat i mercantils han d'admetre l'expressió de la unitat de compte euro en els documents de tota classe que es presentin en el Registre. De la mateixa manera, han de fer constar d'ofici en les anotacions registrals que facin a partir de la data esmentada, respecte dels documents que continguin referències a la unitat de compte pesseta, a més de l'esmentada xifra, la corresponent en euros per aplicació del tipus de conversió i amb el corresponent arrodoniment de conformitat amb el que disposa l'article 11 d'aquesta Llei, si s'escau. La mateixa obligació s'estén a les notes i certificacions que expedeixin i que continguin expressions a la unitat de compte pesseta.

Si un document que es presenta al Registre conté discordances entre la unitat de compte expressada en pessetes i la presentada com a equivalent en euros, sense observança de l'aplicació del tipus de conversió i les regles d'arrodoniment referides anteriorment, han de suspendre l'execució de l'anotació corresponent fins que s'esmeni aquesta discordança.

Tres. No obstant el que disposen l'apartat u anterior i el paràgraf primer de l'apartat dos anterior, no s'ha d'actuar així quan l'import que es faci figurar en el document o en el Registre, expressat en la unitat de compte pesseta, sigui el resultat d'afegir imports monetaris individualitzats. En particular, no s'ha de red denominar l'import de l'emissió d'obligacions llevat que consti la suma agregada dels valors o, si s'escau, dels saldos, red denominats en euros de conformitat amb el que disposa aquesta Llei en relació amb la red denominació de valors de renda fixa privada, cas en què ha de ser aquesta xifra la que es faci constar com a equivalent en euros a l'expressada en pessetes. Tampoc no s'ha de red denominar el valor nominal de les accions, les participacions o les quotes llevat que consti la seva determinació de conformitat amb les regles establertes en aquesta Llei per a la red denominació del capital social.

Article 32. *MIBOR.*

U. El tipus d'interès del mercat interbancari a un any (MIBOR) al qual es refereix la Circular 8/1990 del

Banc d'Espanya, per aplicar als préstecs hipotecaris vigents l'1 de gener de 1999, s'ha de continuar calculant i publicant mentre concorrin els requisits tècnics necessaris per a la seva elaboració. Es presumeix, llevat que hi hagi prova en contra, que les simples referències contingudes en els contractes de préstec hipotecari al MIBOR com a tipus d'interès de referència, ho són al que consta en l'incís inicial d'aquest número.

Dos. Si no n'és possible l'elaboració per dificultats tècniques o de mercat, el ministre d'Economia i Hisenda queda facultat bé per determinar la seva fórmula de càlcul o bé per establir un nou tipus o índex de referència equivalent que ha de substituir aquell per ministeri de la Llei. Si no és possible establir un nou tipus o índex de referència equivalent, s'ha de procurar que guardi la més gran analogia possible amb aquell. Així mateix queda facultat per establir regles sobre publicitat dels índexs esmentats. En el supòsit que el que preveu aquest número sigui aplicable, la Llei no concedeix acció per reclamar l'aplicació de qualsevol tipus substitutiu, subsidiari o convencionalment aplicable en defecte del pactat inicialment per les parts, ni la modificació o alteració unilateral del préstec o la seva extinció, com a conseqüència de l'aplicació del que aquí s'ha disposat.

Tres. En operacions financeres de qualsevol índole diferents de les previstes en els apartats u i dos anteriors que utilitzin com a referència un tipus MIBOR el càlcul del qual no es pugui fer perquè perd significació financera, i sempre que les parts no hagin establert un tipus substitutiu, subsidiari o convencionalment aplicable en defecte del pactat inicialment, que sigui d'aplicació efectiva, o no hagin disposat regles per al cas de desaparició o falta de representativitat de l'esmentat tipus, és aplicable, en el seu lloc, el tipus d'interès que presenti la major analogia amb aquell.

Als efectes del que estableix el paràgraf anterior, es faculta el ministre d'Economia i Hisenda, quan les circumstàncies tècniques o de mercat ho aconsellin, per determinar una nova fórmula de càlcul o bé per establir un tipus substitutiu que s'ha d'aplicar per ministeri de la Llei. En el supòsit que el que s'ha previst en aquest número sigui aplicable, la Llei no concedeix acció a cap de les parts per reclamar unilateralment la modificació, la resolució o la rescissió del contracte com a conseqüència de l'aplicació del que disposa aquest apartat.

Article 33. *Disposicions de dret tributari.*

U. El ministre d'Economia i Hisenda, o l'òrgan al qual correspongui la competència d'acord amb les normes reguladores de cada tribut, pot aprovar els models de declaracions i autoliquidacions en euros, així com les condicions i circumstàncies de la seva utilització, respecte dels tributs que es meritin a partir de l'1 de gener de 1999, llevat d'aquells el període impositiu dels quals hagi començat abans d'aquesta data.

Dos. Complert el que s'ha establert en l'apartat anterior, el contribuent pot optar per declarar o autoliquidar en euros respecte de cada tribut en què estigui obligat. Per poder exercir l'opció, quan estigui obligat a portar comptabilitat mercantil d'acord amb el Codi de comerç o la legislació específica que li sigui aplicable, cal que expressi en euros les anotacions en els seus llibres de comptabilitat, d'acord amb el que estableix l'article 27 d'aquesta Llei. Una vegada exercida l'opció, aquesta té caràcter irrevocable.

Tres. Des de l'inici del període transitori, l'exercici de l'opció per expressar en euros les anotacions en els llibres de comptabilitat, conforme al que disposa l'article 27 d'aquesta Llei, implica haver d'utilitzar aquesta mateixa unitat de compte en els llibres i registres exigits per les normes fiscals. Els contribuents que no hagin

de portar comptabilitat mercantil poden utilitzar l'euro en els llibres i registres fiscals d'acord amb les disposicions que s'estableixin.

Article 34. Disposicions sobre cotitzacions a la Seguretat Social.

S'ha de determinar per reglament el moment, el procediment i les condicions perquè es pugui emprar la unitat de compte euro en les relacions amb la Seguretat Social i en els pagaments resultants de les cotitzacions.

Article 35. Exposició doble de preus en pessetes i euros. Drets de consumidors i usuaris.

U. Qualsevol exposició doble de preus s'ha de fer obtenint el preu en euros mitjançant l'aplicació del tipus de conversió i la norma d'arrodoniment prevista en l'article 11 d'aquesta Llei.

Dos. Les administracions públiques, en l'exercici de les respectives competències, poden establir un règim de protecció dels drets de consumidors i usuaris d'aplicació específica al període de transició fins a la plena utilització de l'euro. En particular, aquest règim pot establir la necessitat que en qualsevol exposició doble de preus en la unitat de compte euro i pesseta s'indiqui la unitat que serveix de base per al càlcul de la conversió i l'arrodoniment.

Article 36. Cotització oficial.

A efectes del que disposa la legislació vigent, a partir de l'1 de gener de 1999 té la consideració de canvi oficial de la moneda nacional davant altres divises el que publiqui per a l'euro el Banc Central Europeu, per si mateix o a través del Banc d'Espanya. El Banc d'Espanya també pot publicar cotitzacions de l'euro respecte a monedes diferents de les considerades pel Banc Central Europeu. Durant el període transitori, el Banc d'Espanya ha de publicar a títol informatiu l'equivalència del canvi oficial en la unitat de compte pesseta.

Disposició addicional primera.

Aquesta Llei es dicta a l'empara dels apartats 11è, primer incís, i 13è de l'article 149, 1r de la Constitució espanyola, i sens perjudici del que disposa l'article 35 d'aquesta Llei.

Disposició addicional segona.

U. La integració del Banc d'Espanya en el Sistema Europeu de Bancs Centrals determina la reorganització dels seus serveis i dependències.

Dos. Aquesta disposició entra en vigor en la data en què hagi estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició addicional tercera. Garanties en operacions amb el Banc d'Espanya, amb el Banc Central Europeu i altres.

U. L'afecció de préstecs no hipotecaris com a garantia en favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o dels bancs centrals nacionals dels estats membres de la Unió Europea, per assegurar el compliment de les obligacions presents o futures que contreguin davant seu les entitats de crèdit, es regeix per les disposicions següents:

a) Els préstecs són susceptibles d'afecció siguin quins siguin els requisits formals o materials que les parts hagin pactat respecte de la seva cessió o gravamen.

b) L'afecció esmentada es pot formalitzar en un model oficial aprovat a aquest efecte pel Banc d'Espanya, que produeix tots els seus efectes davant tercers des de la seva inscripció en el registre que estableixi el Banc d'Espanya amb aquesta finalitat. El document ha de ser inscrit igualment en el Registre de venda a terminis de béns mobles que regula l'article 15 de la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de venda a terminis de béns mobles. Els documents inscrits així són títol suficient per a la seva execució. Si no es lliura al beneficiari de la garantia el document original del préstec afectat, s'hi ha de fer constar la referència de la inscripció esmentada.

c) Els fruits dels préstecs afectes corresponen, llevat de pacte en contra, a l'entitat de crèdit que aporta la garantia.

d) En cas d'incompliment de les obligacions garantides, el beneficiari de la garantia adquireix la titularitat de ple dret dels préstecs afectes, i se subroga en la posició contractual de l'entitat prestadora. Una vegada satisfetes les obligacions esmentades amb càrrec als pagaments procedents dels préstecs, el beneficiari ha de restituir el sobrant, si n'hi ha, a l'entitat incomplidora. No obstant això, també es pot executar la garantia mitjançant una subhasta organitzada pel Banc d'Espanya, segons el procediment que aquest estableixi, i s'ha de restituir igualment el sobrant, si n'hi ha, a l'entitat incomplidora.

e) Per a la determinació dels imports vençuts, líquids i exigibles de les obligacions garantides que hagin estat incomplertes, cal atènyer-se a la certificació que a aquest efecte expedeix el beneficiari de la garantia. D'aquest import s'han de deduir, si s'escau, les quantitats que hagin estat satisfetes amb càrrec a altres garanties que poguessin assegurar les mateixes obligacions.

f) En cas de fallida o suspensió de pagaments de l'entitat que hagi afectat en garantia els préstecs, a més de produir-se l'efecte previst en l'apartat d) anterior, el beneficiari gaudeix de dret absolut de separació en relació amb els drets de crèdit derivats de tals préstecs. La constitució de les garanties a què es refereix aquesta norma i l'obligació garantida per aquestes no poden ser impugnades en el cas de mesures de caràcter retroactiu vinculades als procediments concursals esmentats.

Dos. El règim previst en la legislació sobre mercats de valors per a les penyores i les operacions dobles i amb pacte de recompra, realitzades en garantia d'obligacions contretes davant el Banc d'Espanya en l'exercici de les seves operacions de política monetària, és igualment aplicable a les operacions de naturalesa anàloga, efectuades a Espanya en garantia d'obligacions contretes davant el Banc Central Europeu i els altres bancs centrals dels estats membres de la Unió Europea en l'exercici de les seves operacions de política monetària.

Tres. Aquesta disposició entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició final primera.

Es faculta el Govern perquè desplegui per reglament el que disposa aquesta Llei. Així mateix, el Govern pot dictar les mesures necessàries per garantir que l'execució del que disposa aquesta Llei es dugui a terme de forma harmònica. Amb aquesta finalitat se l'habilita per ajustar els imports monetaris a xifres senceres d'euro, així com per introduir, als efectes de l'article 11. dos, aquelles especificacions que siguin necessàries en matèria d'assegurances.

La coordinació de les mesures establertes en aquesta Llei s'ha de fer a través de la Comissió Interministerial per a la Coordinació d'Activitats per a la Introducció de l'Euro a les Administracions Públiques, creada pel Reial

decret 363/1997, de 14 de març, la qual ha d'emetre informe preceptivament sobre qualsevol disposició reglamentària que es dicti a l'empària d'aquesta disposició final.

Disposició final segona.

U. Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda, dins del marc d'introducció de l'euro, per:

a) A proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, determinar quins estats o comptes entre els que han de retre al Tribunal de Comptes de l'Administració de l'Estat, els seus organismes autònoms i la resta d'entitats estatals subjectes a comptabilitat pública, s'han d'expressar en euros, així com dictar normes en relació amb la comptabilitat de l'Administració local;

b) Dictar normes en relació amb els pressupostos de l'Administració local, a fi d'adequar-los al que preveu aquesta Llei.

Dos. Així mateix, es faculta la Intervenció General de l'Administració de l'Estat per determinar la informació expressable en euros dins de la informació comptable intermèdia i de final d'exercici que no es rendeix al Tribunal de Comptes, i per determinar les regles comptables d'aplicació del règim de conversió a les entitats subjectes a comptabilitat pública.

Disposició final tercera.

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 1999, llevat de les seves disposicions addicional segona i final primera, que entren en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 17 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

29341 REIAL DECRET LLEI 20/1998, de 18 de desembre, pel qual es concedeixen crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit per un import total de 5.008.829.412 pessetes per atendre subvencions a organitzacions de productors agraris, concessió de subvencions per a l'ordenació i el foment de la industrialització agroalimentària i altres despeses del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. («BOE» 303, de 19-12-1998.)

D'acord amb el que estableix l'article 63 del text refós de la Llei general pressupostària, segons la redacció que en fa la Llei 11/1996, de 27 de desembre, de mesures de disciplina pressupostària, amb càrrec als crèdits de cada pressupost, només es poden contraure obligacions derivades d'adquisicions, obres, serveis i altres prestacions o despeses en general que es realitzin durant l'any natural del mateix exercici pressupostari. En aquell article, a més, s'estableixen els requisits per imputar, en determinades circumstàncies, al pressupost d'un exercici obligacions generades en exercicis anteriors.

El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'atendre el pagament de diverses obligacions procedents

d'exercicis anteriors que estan pendents d'imputar pressupostàriament i que no poden ser aplicades a l'exercici corrent perquè no hi concorren els requisits a què fa referència l'esmentat article 63. Aquestes obligacions deriven de subvencions a les despeses de constitució i funcionament de les organitzacions de productors agraris per un import de 2.007.982.922 pessetes, despeses de transport per un import de 573.128 pessetes i quotes a organismes internacionals per 273.362 pessetes.

Atès que aquestes obligacions no poden ser imputades a l'exercici corrent, que el pagament no es pot endarrerir pel perjudici corresponent que representa per als tercers creditors, i que la mateixa disciplina pressupostària exigeix que no se'n retardi l'aplicació a pressupost, s'ha de dictar la norma oportuna amb rang de llei per dotar la cobertura creditícia necessària per a la seva cancel·lació.

Així mateix, s'ha de dotar el suplement de crèdit oportú per atendre obligacions que s'han de generar en l'exercici derivades de subvencions destinades a la transformació i la comercialització de productes agrícoles i silvícoles.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i de la ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de desembre de 1998,

DISPOSO:

Article 1.

Per atendre obligacions d'exercicis anteriors, es concedeixen crèdits extraordinaris per un import de 2.008.829.412 pessetes, en el pressupost vigent de la secció 21 «Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació», amb el detall que es recull en l'annex.

Article 2.

Per a la concessió dels ajuts destinats a la millora de les condicions de comercialització i transformació dels productes agrícoles i silvícoles, es concedeix un suplement de crèdit per un import de 3.000.000.000 de pessetes, al pressupost en vigor de la secció 21 «Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació»; servei 22 «Direcció General de Política Alimentària i Indústries Agràries i Alimentàries»; programa 712.E «Comercialització, industrialització i ordenació alimentària», capítol 7 «Transferències de capital», article 77 «A empreses privades», concepte 771 «Ordenació i foment de la industrialització agroalimentària».

Article 3.

Els crèdits extraordinaris i els suplementos de crèdit que es concedeixen en els articles anteriors s'han de finançar amb càrrec al deute públic, de conformitat amb el que disposa l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició addicional única.

Els vigents programes nacionals d'abandonament de la producció lletera del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i el de Recerca de l'Institut Nacional de Recerca Agrària i Alimentària (INIA) comprenen tot el territori nacional, incloent-hi les comunitats autònomes del País Basc i Foral de Navarra, a les quals s'han de